

Những gì quý vị có thể làm

1. **Học cách nhận biết các dấu hiệu.** Đặt mua Thẻ chỉ dấu hiệu (Indicator Cards). Những thẻ này nhỏ bằng kích cỡ chiếc ví, được viết bằng 17 ngôn ngữ, liệt kê những dấu hiệu quan trọng. Quý vị có thể phân phát những chiếc thẻ này tại địa phương cho những người có thể có dịp giao tiếp với các nạn nhân. Hãy tìm hiểu thêm tại trang mạng: www.dhs.gov/bluecampaign.
2. **Hãy trình báo về những trường hợp buôn người.**

Để trình báo những hành vi buôn người đáng ngờ hoặc muốn được cơ quan chấp pháp của liên bang giúp đỡ, hãy gọi 1-866-347-2423 hoặc nộp thư chỉ điểm trên mạng www.ice.gov/tips.

Mọi người trên khắp thế giới đều có thể trình báo những hoạt động bị tình nghi là phạm tội cho Đường dây Chỉ điểm của Cục Điều tra An ninh Nội địa (HSI) 24/24, 7 ngày trong tuần, mọi ngày trong năm. Có thể sử dụng Đường dây Chỉ điểm (Tipline) trên khắp thế giới bằng cách gọi **802-872-6199**. Các chuyên gia được huấn luyện kỹ nhận báo cáo từ cả công chúng lẫn các cơ quan chấp pháp về hơn 400 điều luật được HSI chấp hành, bao gồm những luật có liên quan đến nạn buôn người.

Hãy gọi Trung tâm Tài nguyên về Nạn buôn người Toàn quốc (NHTRC) theo số 1-888-373-7888 để:

- Được giúp đỡ và kết nối với một tổ chức cung cấp dịch vụ trong khu vực của quý vị;
- Cung cấp thông tin về hoạt động buôn người có thể sẽ diễn ra; hoặc
- Tìm hiểu thêm bằng cách yêu cầu được hướng dẫn, hỗ trợ về kỹ thuật, hoặc được cung cấp thêm nguồn tài nguyên.

NHTRC là đường dây nóng miễn phí quốc gia, sẵn sàng trả lời mọi cuộc gọi từ khắp nơi trên cả nước, 24/24 và do một tổ chức phi chính phủ phụ trách.

3. **Hãy cùng cộng đồng của mình tìm hiểu.** Hãy tham gia phần huấn luyện miễn phí của chúng tôi có bao gồm cả phần thực hành để tìm hiểu thêm về nạn buôn người và những dấu hiệu nhận biết khác mà quý vị cần biết, và kêu gọi những người quen biết của mình cùng tham gia phần huấn luyện. Hãy vào xem trang mạng: www.dhs.gov/bluecampaign.
4. **Hãy phổ biến cho nhiều người cùng biết!** Hãy nói cho đồng nghiệp của mình biết về Blue Campaign, về những chương trình khác mà chúng tôi hiện đang có và tìm cách giúp chúng tôi chống nạn buôn người. Phổ biến cho đồng nghiệp, gia đình và những ai quan tâm đến vấn đề này trong giờ "nghỉ giải lao" 5 phút. Thông tin có ở trang mạng www.dhs.gov/bluecampaign.
5. **Hãy vào xem trang mạng của Blue Campaign.** Để được huấn luyện thêm, tìm tài liệu quảng bá, tài liệu hỗ trợ cho nạn nhân và thông tin về cách tham gia vào cuộc chiến để kết thúc nạn buôn người, hãy vào trang mạng: www.dhs.gov/bluecampaign. Chọn "Like" cho chúng tôi trên Facebook: www.facebook.com/bluecampaign. Hoặc liên lạc với chúng tôi tại: BlueCampaign@hq.dhs.gov.

QUÝ VỊ CÓ THỂ LÀM GÌ?

Nhận biết được nạn nhân và trình báo về những trường hợp bị tình nghi là những vụ buôn người

QUÝ VỊ CÓ THỂ LÀM GÌ?

Nhận biết được nạn nhân và trình báo về những trường hợp bị tình nghi là những vụ buôn người

Nạn nhân có thể ở ngay trước mắt

Giáo viên, y tá, nhân viên công tác xã hội, người đứng đầu các tổ chức tôn giáo và các tổ chức phi chính phủ (NGO) là những thành viên trong cộng đồng và có rất nhiều cơ hội gặp qua – và nhận biết và giúp đỡ - nạn nhân nạn buôn người. Quý vị nên tìm hiểu về những dấu hiệu và những điểm chỉ báo trường hợp buôn người. Đây là bước đầu tiên để nhận biết được nạn nhân và mang những kẻ buôn người ra trước pháp luật, giúp giữ an toàn cho cộng đồng.

Nạn nhân nạn buôn người nằm trong cộng đồng chúng ta Họ có thể thuộc bất kỳ lứa tuổi, dân tộc, giới tính hoặc quốc tịch nào, bao gồm cả công dân Hoa Kỳ

Họ có thể có hoặc không có giấy tờ định cư hợp pháp. Nạn nhân được tìm thấy cả trong những ngành lao động hợp pháp lẫn không hợp pháp; một số người bị dụ dỗ với lời hứa hão về công việc có thu nhập cao hoặc thậm chí về một mối tình. Họ có ở những tổ chức tôn giáo, trường học, nhà, khách sạn, nhà hàng, công trường xây dựng, nông trại, trạm xe buýt và nhà ga, phi trường, công viên trong xóm, trạm dừng xe tải và nơi nghỉ trên xa lộ; hoặc trong những phòng xoa bóp, quán rượu và các câu lạc bộ vũ thoát y. Thông thường, họ bị cưỡng bức hoặc ép buộc làm những công việc phục dịch trong gia đình, lao động ở nông trại hoặc nhà máy hoặc những hình thức lao động cưỡng bức khác hoặc kinh doanh tình dục (mãi dâm). Theo luật liên bang, mọi trẻ vị thành niên bị xúi giục thực hiện hành vi mãi dâm đều là nạn nhân của nạn buôn người.

Cách thức hoạt động của kẻ buôn người

Kẻ buôn người canh mối ở những người thiếu hoặc không có mạng lưới an toàn về mặt xã hội. Họ tìm những người đang bị yếu thế vì nhiều lý do, bao gồm tình trạng khó khăn về kinh tế, bạo lực trong gia đình, gặp thiên tai hoặc bất ổn về chính trị. Kẻ buôn người dùng nhiều chiến thuật để gạt bẫy và bắt những người này làm nô lệ, không những bằng bạo lực hay đe dọa sẽ dùng bạo lực, mà còn gây áp lực về mặt tâm lý. Sự chấn thương tinh thần này lớn đến nỗi nhiều người có thể không biết mình chính là nạn nhân hoặc không kêu cứu được giúp đỡ, thậm chí khi đang ở nơi có nhiều công chúng.

Kẻ buôn người thường hoạt động bằng cách:

- Dùng bạo lực hoặc đe dọa nạn nhân hoặc người thân trong gia đình nạn nhân;
- Hăm hại hoặc không cho nạn nhân những vật dụng cần thiết cơ bản, chẳng hạn như thức ăn, nước uống hoặc không cho ngủ;
- Hứa cuội về chuyện tình cảm hoặc chuyện gắn bó về sau;
- Hứa cuội về một công việc tốt và nhà cửa;
- Không cho nạn nhân tham gia các hoạt động tôn giáo;
- Hạn chế liên lạc với bạn bè hoặc gia đình;
- Hạn chế tự do đi lại;
- Nắm giữ giấy tờ tùy thân của nạn nhân;
- Đe dọa trục xuất hoặc thực hiện chấp pháp đối với nạn nhân; và/hoặc
- Trừ bớt tiền lương của nạn nhân để trả dần món tiền bị cho là nợ phải trả.

Những dấu hiệu của nạn buôn người

Nhờ nhận biết được nạn nhân và trình báo, quý vị đang làm được phần của mình trong việc giúp đỡ cơ quan chấp pháp giải cứu nạn nhân, đồng thời quý vị có thể cứu được một mạng người. Quý vị có thể giúp nạn nhân tìm đến những dịch vụ như dịch vụ chăm sóc y tế và tâm thần, nhà trú ẩn, nơi dạy nghề, và hỗ trợ pháp lý, để giúp họ tìm lại tự do và phẩm giá của mình. Sự an toàn của quý vị cũng như của nạn nhân là điều quan trọng trên hết. Bất kỳ lúc nào cũng không được trực tiếp đối đầu với kẻ buôn người hoặc nói cho nạn nhân biết về mối hoài nghi của mình. Có hay không có bất kỳ dấu hiệu buôn người nào nhất thiết không phải là bằng chứng của một vụ buôn người. Cơ quan chấp pháp sẽ có trách nhiệm điều tra những trường hợp bị tình nghi là buôn người.

- Người đó có vẻ bị tách rời khỏi gia đình, bạn bè, tổ chức cộng đồng hoặc nơi hoạt động tôn giáo của họ hay không?
- Đứa trẻ đó có bị không cho đến trường hay không?
- Người đó có thay đổi đột ngột hoặc có vẻ bi thảm trong hành vi của mình hay không?
- Em vị thành niên đó có thực hiện hành vi mãi dâm hay không?
- Người đó có bị mất phương hướng hoặc bị lú lẫn, có dấu hiệu bị lạm dụng tinh thần hay thân xác hay không?
- Người đó có những vết bầm đang tan dần ở những giai đoạn khác nhau hay không?
- Người đó có tỏ ra sợ hãi, nhút nhát hoặc nhu nhược hay không?
- Người đó có những dấu hiệu cho thấy đã không được cho ăn, uống, ngủ hoặc chăm sóc y tế hay không?
- Người đó có thường làm theo ý một người khác cùng đi với họ hay không? Hoặc có một người nào đó có vẻ điều khiển mọi việc, chẳng hạn như họ phải đi đâu hoặc họ được nói chuyện với ai hay không?
- Người đó có vẻ như được chỉ bảo phải nói những gì hay không?
- Người đó có đang sống trong những điều kiện không phù hợp hay không?
- Người đó có thiếu tài sản cá nhân và có vẻ không có một điều kiện sống ổn định hay không?
- Người đó có được tự do đi lại hay không? Người đó có được tự do rời nơi họ đang ở hay không? Có biện pháp an ninh không hợp lý nào đang được áp dụng hay không?